

לימוד בזום - הושענא רבה התשפ"א
מישל בן שושן

בראשית פרק ב (טז) ויצו יקוק אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: (יז) וימעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: (יח) ויאמר יקוק אלהים לא טוב היות האדם לבדו **אעשה לו עזר כנגדו**: (יט) ויצר יקוק אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: (כ) ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה **ולאדם לא מצא עזר כנגדו**: (כא) ויפל יקוק אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: (כב) ויבן יקוק אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: (כג) ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: (כד) על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד: (כה) **ויהיו שניהם ערומים** האדם ואשתו ולא יתבששו:

בראשית פרק ג (ט) ויקרא יקוק אלהים אל האדם ויאמר לו איפה: (י) ויאמר את קלד שמעתי בגן ואיך אבי עירם אנכי ואחבא: (יא) ויאמר **מי הגיד לך כי עירם אתה** המן העץ אשר צויתיד לבלתי אכל ממנו אכלת: (יב) **ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל**: (יג) ויאמר יקוק אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: (יד) ויאמר יקוק אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארוך אתה מפל הבהמה ומפל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: (טו) ואיבה אשית ביני ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: (טז) אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנגו בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: **ו**
(יז) ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיד לאמר לא תאכל ממנו ארוך האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: (יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: (יט) בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: (כ) ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: (כא) ויעש יקוק אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור ויקלשם: **פ**

”מי השילוח”

רבי מרדכי יוסף ריינר מאשכנזיה 1800-1854

- נולד בטומשוב – פולין
- אביו (רבי יעקב לייבר) היה מתלמידי החוזה מלובלין
- תלמידו של רבי שמחה בונים מפשיסחא
- ואחר כך תלמידו של הרבי מקוצק 1827
- בשמחת תורה 1839 פרש להקפות נפרדות, התחלת הקרע העמוק עם הרבי מקוצק.
- ייסד חסידות נפרדת באישיבציה

ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה וכו. 'כי באמת טעות אדם הראשון בחטאו נצמח מזה, כי הש"י אמר אעשה לו עזר כנגדו ביען כי כאשר נאסר לאדם לאכול מעץ הדעת פחד מאד כי אמר בוודאי לא אסר לי הש"י רק מפני שיודע שיש בי חסרון. אך כאשר ברא לו הש"י את חוה וניתנה לו לעזר היינו שילך אחר דעתה כמו שנאמר לאברהם אבינו ע"ה) **בראשית כא יב** (כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה ואז נתקרה דעתו. וזה שטען האדם האשה אשר נתת עמדי – היינו שהיה מותר לו לאכול ע"פ דיבורה. כך ענין חטאו היה כמו דאיתא בגמ'

קידושין ע: ת"ח שמורה הלכה ובא, אם קודם מעשה אמר, שומעין לו. ואם לאחר מעשה, אין שומעין לו"

והיינו מחמת שהוא נוגע בדבר מאחר שכבר עשה מעשה. וכן כאן אף שהיה צריך לשמוע בקולה מ"מ מכיון שכבר עשתה מעשיה לא היא צריך לשמוע אליה במה שנתנה לו לאכול. וטענתה היתה הנחש השיאני ואוכל, שהביא הסתה וחמדה בלבו וסברתו שהחשק היא מהש"י, ובאמת מאחר שאדם בעצמו קרא את שמו נחש וינחש" היינו רמאי. כמו מנחש שהוא מרמה וצבוע, היינו שיוכל להראות לחבירו דבר שמדמה לו כי מה' הוא, ע"כ היה צריך לשמור את עצמו שלא יטעה מאחר שידע שנמצא טעות.

THE HISTORY OF THE ROYAL BOTANICAL GARDENS OF KENSINGTON

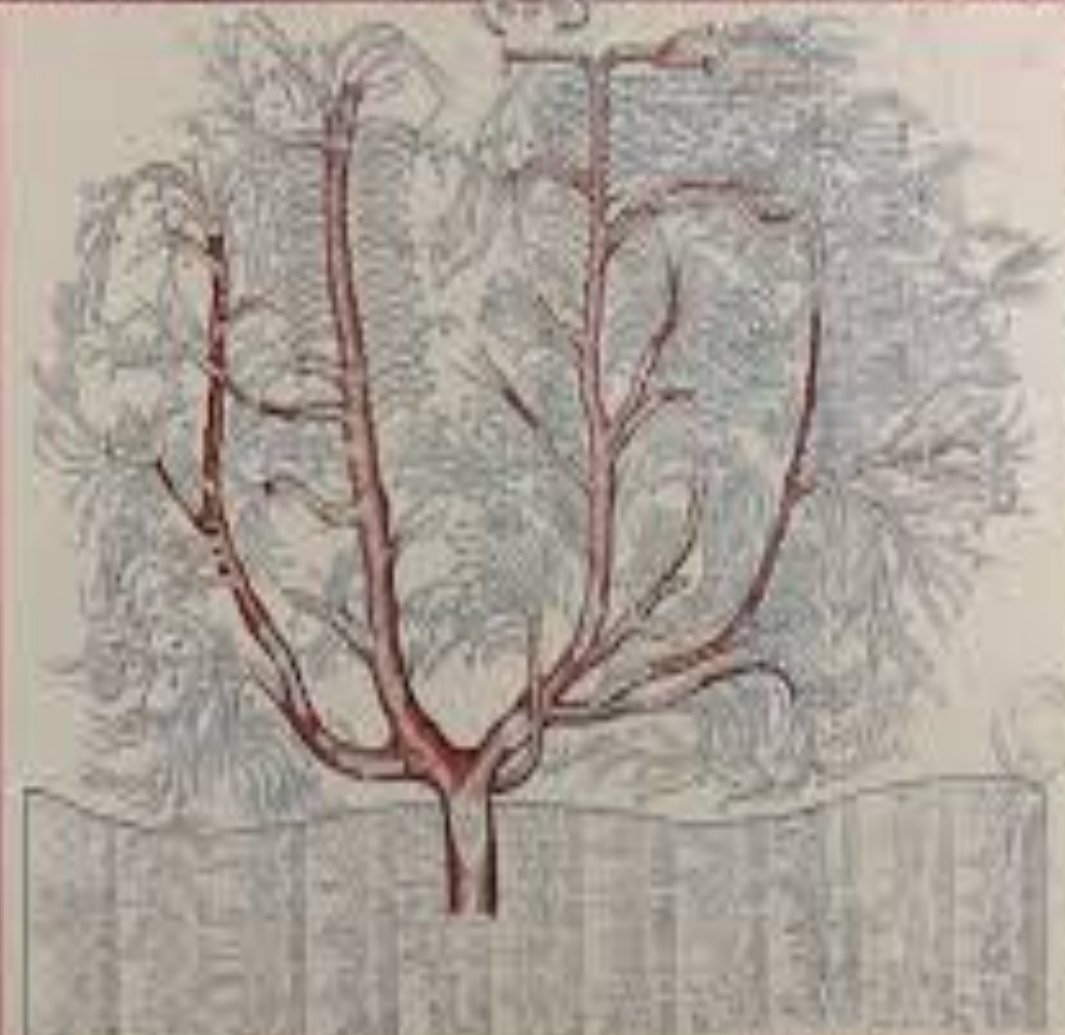

PLATE I. THE ROYAL BOTANICAL GARDENS OF KENSINGTON

THE HISTORY OF THE ROYAL BOTANICAL GARDENS OF KENSINGTON

Printed by G. & C. Whittaker, 1852.